

Vindeygir, hurdaar og listar
Gott og billigt arbeid.
Hugo Øster's Maskinsniokari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

I Gaar aflagde Redaktør Viðstein os et Besøg, og herunder kommer vi til at tale om Flagforeningens sidste Optreden paa Arenaen, lige for Lagtinget træder sammen.

— Hvad synes De om Skrivelsen til Lagtingets Formand?

— Den er en Parallel til Skrivelser og Telegrammer, som Flagforeningen sidste Vinter sendte til Regering og Rigsdag, altsaa endnu et utidigt Skridt af Foreningen.

— Utidigt? Der maa da ligge et eller andet til Grund for en saa udfordrende Skrivelse?

— Nej, der foreligger absolut ikke nogen Grund, der kan berettigede Foreningen til at sætte sig over Lagtinget, som der er gjort i dette Tilfælde — i Lighed med, hvad Foreningen foretog sig i sidste Vinter.

— Hvad foreligger ellers i Flagsagen fra Lagtingets sidste Samling?

— Jeg skal forsøge at fatte mig i Korthed:

Flagsagen blev bragt ind i Lagtinget sidste Aar paa en — mildest talt — utiltalende Maade. Dette gjorde, at vor Partigruppe stillede sig meget reserveret til Spørgsmaalet angaaende Flaget. Det fremgik da ogsaa af de Udtalelser, der under Sagens første Behandling blev fremsat fra vort Partis Side.

Jo længere man kom Olai-Begivenhederne paa Afstand, viste det sig, at der alligevel herskede en Del Stemning for, at der gaves Tilladelse til at bruge det færøske Flag indenfor 3 Mils Grænsen. Men Flertallet i Udvalget, der havde faaet Flaget til Behandling, var dog en Del betænkeligt ved at fremsætte Forslag angaaende Brugen af færøsk Flag, selv indenfor 3 Mils Grænsen, af den særlige Grund, at Sagen var indbragt til Lagtinget paa den utiltalende Maade med forudgaaende Demonstrationer, hvor Flagugdommen tog sig selv til Rette.

Flertallets Forslag i Flagsagen gik derfor i Korthed ud paa, at Lagtinget nedsatte et Udvalg paa 3 Medlemmer (en fra hvert Parti), der til Lagtingets Sammentræden i 1931 skulde fremkomme med Betænkning og Forslag om eventuelle Rettigheder for Færinger til at have et særligt Flag.

Jeg er vidende om, at nævnte Lagtingsudvalg har holdt Møder, og at Udvalgsarbejdet er endt. Men jeg skal afholde mig fra at sige noget om Resultatet af Udvalgsarbejdet, da dette jo først skal fremlægges i Lagtinget. Lagtinget vil saaledes i Aar komme til at tage endelig Stilling til Flagspørgsmaalet.

— Deres Mening er altsaa, at Flagforeningens Optreden ikke gavner Sagen?

— Det gør den ikke, absolut nej! Flagsagen er indbragt til Lagtinget, og Udvalget har gjort sit Arbejde færdigt, og Lagtinget skal i 1931 tage Stilling til den. Det er derfor utidigt af Flagforeningen allerede nu at optræde saa aggressivt, hvilket ikke er skikket til at bedre Jordbunden for et færøsk Flag. Men det er maaske Hensigten, for at visse Personer og Sammenslutninger kan have noget at rumle med.

Syvende Dags Adventisterne.

En Samtale med Samfundets Leder paa Færøerne,
Hr. Schønning Andreasen.

Vi træffer den over hele Færøerne kendte og afholdte Adventist-Leder, Hr. Pastor Schønning Andreasen, og heder om en Samtale:

— Hvornaar paabegyndte I Prædikevirksomhed her paa Øerne?

— Om Vinteren 1914—15 begyndte vi at holde offentlige Møder i Thorshavn i Logbygningen paa Tinghusvejen.

— Hvorledes blev Adventisterne modtaget ved deres første offentlige Begyndelse?

— Det er jo altid saadan, at Menneskene stiller sig lidt skeptisk overfor noget nyt, ihvorvel den Lære, vi forkynnder, ikke er nogen ny Lære, men fuldstændig protestantisk fra Ende til anden. Dengang havde vi saa at sige alle imod os, men efter hvert som Tiden er gaaet og lige til nu, er der sket en stor Forandring. De som var imod os, er blevet vore bedste Venner, og mange er kommen helt paa vor Side.

— Naar De siger, at Adventisternes Lære er fuldstændig protestantisk, maa dette saa ikke bero paa en Fejltagelse, eller hvad tror og lærer saa Adventister?

— Vi møder ofte dette Spørgsmaal, og mange følger endog til og spørger, om Adventisternes Lære er evangelisk?

For at besvare dette Spørgsmaal vil jeg gerne i korte Træk fortælle Dem, hvad vi tror og lærer, og siden kan De selv afgøre, om den er protestantisk og evangelisk. Adventisterne tror paa:

1) Bibelens Inspiration og guddommelige Autoritet og hævder, at Guds Ord er Menneskenes Regel og Rettesnor for Tro og Vandel.

2) De tror paa Jesu Kristi Guddommelighed og paa, at han var hos Faderen, for han blev Kød og tog Bolig blandt Menneskene.

3) De tror paa Frelse fra Synd ved Tro paa Kristi Fortjeneste og paa hans Forsoningsværk, Retfærdiggørelse ved Troen alene.

4) De tror paa Guds Løvs Lære, de ti Buds evige Gyldighed som den Morallov, hvorefter alle Mennesker vil blive dømt.

5) De tror, at det fjerde Bud (Sabbatsbudet) paabyder Helligeholdelsen af den syvende Dag i Ugen som Sabbat, indstiftet af Gud ved Skabelsesugens Afslutning til Minde eller en Ihukommelse om hans Skabermagt, og at de, idet de helligholder denne Dag, følger i Jesu Fodspor, saaledes som det paavises baade af ham selv og af hans Apostle i det nye Testamente.

6) De tror paa Omvendelse eller en ny Fødsel ved den Helligaands Virken, og at kun genfødte Mennesker vil faa Adgang til Guds Rige.

7) De tror, at Liv og Uforkærlighed blev bragt for Lyset ved Evangeliet, og at Menneskene derfor kun i Kristus kan komme i Besiddelse af Uddødelighed.

8) De tror paa de dodes legemlige Opstandelse, saaledes at de retfærdige opstaar i den første Opstandelse ved Kristi andet Komme for at modtage Uddødelighed, og at de uretfærdige opstaar et tusinde Aar der-

Den store Mejeri-Kongres

i København aabnedes sidste Tirsdag. Ovenstaaende Billede er fra Udstillingen.

efter for at lide deres Straf: en evig Dod.

9) De tror, at den bedste Maade at støtte Evangeliets Forkyndelse paa, er den af Gud selv anordnede, hvorfor de praktiserer Tiendestemmet for at skaffe Midler til at udføre deres Missionsvirksomhed.

10) De tror, at Neddrykkelse er den Daabsmetode, som Bibelen anviser, og følger derfor denne Fremgangsmaade.

11) De tror paa Frelserens Ord, om hvad man skylder Gud og Øvrigheden. De tror paa Samvittighedsfrihed for den enkelte — Frihed til at tro eller ikke tro, Frihed til at tjene Gud eller ikke tjene ham, altsammen i Overensstemmelse med enhver personlige Overbevisning og Ønske.

12) De tror, at Kristus ifølge sit Løfte vil komme igen, og at hans Komme er nær for Døren og bliver synlig for alle, men at ingen kender den bestemte Tid for hans Aabenbarelse.

13) De tror, at den guddommelige Befaling om at gaa ud i al Verden og forkynde Evangeliet for alle Skabninger endnu staaer ved Magt.

— Er denne Lære vidt udbredt?

— Ja, den er naaet saa at sige til Jordens yderste Grænse. Gud har i sit Forsyn aabnet Dørene overalt paa Jorden, saa Evangeliet nu forkynnes alene af Adventisterne i ca. 140 Lande og i over 400 Sprog.

— Er det kun udelukkende evangelisk Virksomhed, Adventisterne udfører?

— Nej, vi udfører et stort Lægemissionsarbejde og ogsaa Skolevirksomhed. Vi underholder ca. 9000 Evangelister, Læger, Sygepassere og Lærere, driver 82 Sanatorier og Klinikker, ogsaa 1600 Skoler med 62000 Elever samt 56 Forlagshuse, hvorfra der udgaar Bøger, Blade og Skrifter paa 145 Sprog.

— Hvorledes gaar det her paa Færøerne, har Adventisterne nogen Fremgang her?

— Ja, Medlemsantallet er mere end fordoblet paa de

sidste 4 Aar, og det gaar stadig fremover.

Der findes mange oprigtige Mænd og Kvinder, der er rede til at tage imod Evangeliets Indbydelse, saa snart de hører det forkyndt. Disse Menneskers og forøvrigt alle Menneskers Redning er at bringe dem Evangeliet, der er en Guds Kraft til Frelse.

Henry Ford: Krisen skal bekæmpes

Med højere Løn — mere Frihed — større Produktion.

Henry Ford, den amerikanske Automobil-Konge, har udgivet en ny Bog med den betegnende Titel »Vejen fremad« og fremsætter heri nogle Tanker til Overvejelse — ogsaa for vore hjemlige smaa Lontrykkere og Spare-Prædikanter. Han gaar med vanlig Dyrskhed lige los paa Emnerne og begynder med at opmuntre Amerikas i Øjeblikket forarmede Farmere med følgende: »I Stedet for som nu at bekympere os stærkt om Midler til at stoppe U. S. A.s mægtige Kornflod, vil vi i Lobet af faa Aar komme til at forøge vor Import«.

Denne Passus udgør i Virkeligheden Bogens Grundsyn. Ford ansér Landbruget som Basis for en kommende kemisk Æra. »Hvad vi hidtil har udrættet med Kulbjæere«, hedder det videre, »vil vi snart kunne præstere med Cellulose. Cellulosen er Hovedingrediensen af Planternes Cellevægge, og bortset fra dens Brug til Papirfabrikation og visse Tekstilvarer, kan den nu ved kemiske Proesser forvandles til Sprængstoffer, Kunstsilke, Films, Linoleum, Lakfernis og Regnfrakker«.

Om den herskende økonomiske Krise siges der, at den skal bekæmpes med: Større Produktion med forbedret Stabilitet. Nedsættelse af visse Produktionsomkostninger, men en gradvis fortsat Højnelse af Arbejdslønnen. Arbejdernes Løn

er at større Vigtighed end Driftsherrernes Dividende. Og, slutter Ford, vor Arbejderklasse maa have mere Fritid, hvis vor umaadelige Produktion skal konsumeres.

Ægte-Skabs-Attest.

Det er jo snart blit farligt, »svært færligt«, at skrive i ens egens Mor's Tunge, ska' je' si' os alle sammen. Lad gaa med at Elias Peers Son er bleven fynsende gal over, at Offentligheden mere og mere stifter Bekendtskab med Kalorius, hans Adfærd mod sig selv, hans Frensfærd mod andre og saa hans pompose Indfærd, hvor han begærer sin Afsked — og faar den.

Med den Omhu og Begunstigelse jeg og tilføren haver sjunet Hr. Elias Peers Son fra Søndre Gade, agter jeg altid paa, hvad der ogsaa i Millionærtidenden »Tingakrossen« forekommer anbelangendes den Navnkundiges aandelige Tilstand, og analyserer altid, hvorlunde denne Oldtidens Aand forefindes at staa i Forhold til den ikke »saa svært hyggelige legemlige Gestalt udi dette Aar. Og det sjunes mig, at Elias Peers Son, den Navnkundige fra Søndre Gade, snart nok tilkommer at nyde »al Yndest og Gunst« hos Fru Fortuna, desformedelst at han og slaar de Lykkens Moggreb i Stykker, som han sammen med sin salig Fader med megen Moje og Besvær opbygget haver.

Da »enhver er sin egen Lykkes Smed«, er der ikke ret mange, der har gyldigt Krav paa at hvile ved Fru Fortunas bulgende, bløde Barm, knuget af Fortunas Ildenskabelige Favntag. Men dette Krav kan visse-ligen fremsættes af Hr. Elias Peers Son, den Navnkundige fra Søndre Gade, ihukommende hans helt geniale Anlæg til at gøre mange vidt forskel-

lige Stykker af en kompakt Masse, af hvilken det familiære Moggrebs Tænder oprindelig var slaaet og smedet af. Til Gunst for Elias Peers Son maa det vel ogsaa være, at der fra en af hans intimeste nærmeste, en vis Hr. Petersen, i Millionærtidenden d. 2. Juli (Syftusokudag) Anno 1931 er fremkommet en ægte-skabs-attest, for at Elias Peers Son, den Navnkundige fra Søndre Gade, kan opbydes til en velfortjent Hvile i Fru Fortuna's Favn. At omaltte Attest er en ægte Attest og en Skabs-Attest, behøves als ikke at drages i Tvivl, efterdi den fremkommer paa en underlig mostisk Maade, ikke i »Dimmalettings«, men i Millionærtidenden.

Hvorlunde det vil lykkes den Navnkundige at skjule sine Synders Mangfoldighed efter en saadan Camossavandring, er et aabent Spørgsmaal, der afgøres ved at oversætte den Navnkundiges Arbejde og Penneføring, samt al hans øvrige Gehalt, til et Sprog, der kan straffe eller indstille ham til Fru Fortunas Naade og Barm-Hjærtighed.

Skabnen, der altid griber ind i et Menneskes Liv, vil sikkert ogsaa paa rette Sted og i rette Tid finde den Navnkundige fortjent til en evig Hvile efter Livets Strabadser. Naar den Navnkundige er gledet ud af Stillingen som dansk Embedsmand, vil jeg til og med mange andre sige mit: Sof i Ro.

L. S.